

אהרן שלא שינה

הנה הסתיימה חנוכת המשכן והושלמו קרבנות הנשיאים עד תומן, ומגיעה ההוראה לאהרן הכהן להעלות את הנרות. 'ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר ציווה ה' את משה'. רש"י מוסיף: 'מלמד שלא שינה'. ותמוה הדבר - הרי ברור שאהרן הכהן הגדול לא ישנה ממה שאמר לו משה מפי ה'. למה התורה צריכה לחזור על כך, ולמה רש"י משבח את זה?

החסידיים עונים על השאלה הזאת תשובה חסידית: אם אדמו"ר מסוים היה מקבל הוראה כזו להדליק את נרות ה' על המנורה הטהורה - מרוב התרגשות ובכיות והתנענעות הוא היה מפיל את הנרות, אבל אהרן הצליח עם כל התלהבות הקודש לבצע את שליחותו בלי לשנות דבר, ועל זה השבח. אולי.

אבל יתכן לומר משהו אחר: אהרן, שהיה גם נשיא שבט לוי, לא הקריב את קרבנות הנשיאים עם הנשיאים. זה בוודאי היה חסר לו. הוא לא קיבל ציווי להביא 'קערת כסף אחת שלושים ומאה משקלה' עד 'כבשים בני שנה חמישה', הוא לא היה שם. הוא לא קיבל את התפקיד המיוחד שמסמל את מנהיגות השבט, אלא קיבל במקומו תפקיד יומיומי צנוע ושקט של הדלקת הנרות כל ערב. יתכן שהוא היה רוצה להוסיף קרבן נדבה, למשל, אבל הוא לא שינה. כך גם כאשר מתו בניו, 'וידום אהרן'. התורה מדגישה את זה, ורש"י מחזק את זה: 'ללמד שלא שינה'. וזה שבחו של אדם גדול, שמרגיש שלם עם השליחות שמדויקת דווקא לו.

האשה היא זאת שמדליקה את הלהבות בבית. היא המכניסה את אור הנרות לביתה. היא מטיבה מידי יום את הנר, שומרת על הגחלת, על האור ועל הטוב כי חכמת אישה בנתה ביתה. ובכל יום היא מתחדשת, בסגולותיה הגופניות וההורמונליות, והלהבות עולות ומאירות באור המיוחד לתנועת נפשה. האישה מסוגלת לחולל בתוך ביתה דברים גבוהים ונשגבים, בהטבת הנר, תמידים כסדרם, בקביעות ובנאמנות ובאהבת אין קץ, ובנאמנות לשליחות המדויקת לה. וזה שבחה של אישה גדולה.

ד"ר חנה קטן

רופאת נשים בכירה, מרצה וסופרת,
וחברת תנועת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם